

Prästsonen har hittat hem

Nils Holmström var gift familjefar och jobbade i socialsvängen med missbruksvård. Livet flöt på och just då fanns det inget som tydde på att hans liv snart skulle ta en olycklig vändning på etthundraåttio grader. Ändrade arbetsförhållanden och ett äktenskap i kris gjorde att han hamnade i kokaingängen som höll till vid Stureplan. Lyxigt uteliv och droger öppnade vägen till kriminalitet och snabba pengar. Men den glättade tillvaron hade en mörk baksida.

Nils G Holmström har en lågmäld framtoning, och ser lätt generad ut när han försöker förklara hur hans liv kom att få den inriktning det fick. Det försynta intryck han gör kontrasterar skarpt mot skildringen av den våldsamma miljö han en gång vistades i. Nils konstaterar tankfullt att utan det böneskydd han fick med sig ut i livet, genom sin uppväxt i det harmoniska prästhemmet på landet, kanske han inte skulle ha levt i dag.

– Som filmkaraktären Forrest Gump hade jag en förmåga att ofrivilligt hamna i märkliga situationer. Jag har varit nära att råka illa ut många gånger, men alltid klarat mig. En gång var jag i Grekland där jag träffade en grek-amerikan, som inbjöd mig till att hälsa på honom i New York. I samband med ett studiebesök fick jag chansen att ta vara på hans inbjudan. Det visade sig då att min nyfunne kompis rökte krack och rörde sig i kriminella kretsar. När han ville presentera mig för sin granne, den ökände gangstern John Gotti, blev jag lite betänksam. Men på något sätt lyckade jag krångla mig ur den obehagliga situationen.

Fast det dröjde inte särskilt lång tid förrän Nisses trygga tillvaro skulle skakas i sina grundvalar. I samband med regimskifte i Stockholms stad omplacerades hans närmaste chef.

Nils, som blivit handplockad av honom, fick också han andra arbetsuppgifter. Dessutom började hans äktenskap knaka i fogarna.

– Ingen frågade efter mig på jobbet längre, och helt plötsligt hade jag hur mycket tid som helst. Jag började röra mig i kokainkretsarna runt Stureplan. Livet började mer och mer handla om lyxigt uteliv, droger och snabba pengar.

Därifrån var steget inte långt till kriminalitet och hans kompisgäng började spåna på en kupp mot ett lager för mobiltelefoner. Kuppen genomfördes, men innan telefonerna hann distribueras på marknaden kom polisen Nils och hans kompisar på spåren. De åkte fast och dömdes till fängelsestraff. Väl på kåken gav snart de mer erfarna fängelsekunderna Nils en utförlig skolning inom den kriminella banan. Den brottsliga karriären med vapenbrott, narkotikabrott, skattebrott och stölder tog därför ytterligare fart när han kom ut ur fängelset. – Jag åkte fast och dömdes till mitt andra längre fängelsestraff. Till råga på det drabbades jag av lunginflammation och dessutom hade jag abstinens eftersom jag inte hade tillgång till droger.

Det var som om hela Nisses tillvaron rasade samman på en gång och i sin förtvivlan fattade han beslutet att ta sitt eget liv. Hans plan var att hänga sig i sin livrem och började förbereda för att sätta sin plan i verket.

– Då avbröts mina planer plötsligt av att någon knackade mig på axeln tre gånger. Det kändes verkligen som om någon var där, men när jag tittade mig omkring var jag fortfarande ensam i cellen.

Några dagar senare skulle alla fångar som ville, få möjlighet att besöka församlingen New Life's café på Kungsholmen. Dit kom missbrukare, uteliggare och andra utsatta. I innerfickan hade Nisse med sig ett brev till Mats, som var involverad i fängelsearbetet i New Life. Det hade han tänkt lämna till Mats under kvällen. Då hände något oväntat.

– En för mig okänd kvinna ställde sig upp och började tala. Hon presenterade sig som Annika Coen och sedan började hon ordagrant citera rad för rad allt det jag skrivit i mitt brev. Hon kommenterade också mina funderingar och visade på Guds lösningar.

Inte nog med det – när Annika talat klart gick hon rakt fram till Nils och sa: "Jag tror att det är för din skull som jag är här i kväll". Nu började Nils inse att det han fått vara med om inte kunde avfärdas som tillfälligheter. Först de tre knackningarna på axeln. Sedan Annika som stod framför åhörarna på caféet och redogjorde för innehållet i brevet, som om hon läst direkt ur det, och till sist att hon kommit just fram till Nils där han satt.

– Nu började min resa mot en personlig tro, men jag kände mig inte värdig att gå till församlingen New Life på gudstjänst. Jag kunde gå dit och stå utanför fönstret och lyssna till musiken, men kom mig aldrig för att gå in.

På grund av att han inte längre brydde sig om att städa upp efter de brott han tidigare begått hann rättvisan ifatt honom och han dömdes till ett nytt fängelsestraff.

– Jag kom ändå ganska lindrigt undan och i fängelset fick jag kontakt med pastorerna från New Life igen och började gå på gudstjänster. Många gånger upplevde jag också Guds beskydd, bland annat när en annan fånge försökte slå mig sönder och samman med en pinnstol. Stolen blev kaffeved men jag kom undan med ett blåmärke!

Efter några år blev Nisse frigiven och fick hjälp att sluta med drogerna via behandlingshem och tolvstegsprogrammet. Sedan snart två år tillbaka jobbar han med kontorssysslor och fastighetsskötsel i sin församling New Life. Lönen ligger inte på den nivå han är van vid, men

han säger ändå att han trivs förträffligt. Steg för steg har han mognat i sin tro och även börjat bygga upp en relation med sin dotter, som han tidigare försummat. Nisse har också fått se flera av sina bekanta komma till tro.

– Jag mår bra, känner mig lycklig och har en sinnesro jag aldrig haft förut. Det är något som inte går att värdera i pengar. Jag vill också säga att om du är minsta nyfiken på kristen tro så varför inte testa en månad eller två. Du har ingenting att förlora – det enda som kan komma ut av det är ett bättre liv. Pröva ärligt att bli en kristen och jag är övertygad om att också du ska få se en förändring!

Börje Norlén